

18. 11. 2014

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Neplatnost rozhodčích smluv pro doménové spory

Nejvyšší soud České Republiky vydal 17. prosince 2013 rozhodnutí, kterým převrátil svět rozhodování sporů ohledně národní domény „.cz“ vzhůru nohama. Pro některé se jednalo o krok více méně očekávaný a vytoužený, pro jiné to znamenalo velmi nepříjemné překvapení.

Spory o doménová jména „.cz“ se tradičně vedly před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Dělo se tak na základě volby navrhovatele, tedy osoby, která se domnívala, že registrací konkrétního doménového jména byla dotčena její práva. Dle čl. 18.1 Pravidel alternativního řešení sporů správce doménových jmen „.cz“, zájmového sdružení CZ.NIC, kterým se podroboval každý, kdo si zaregistroval doménové jméno „.cz“, si mohl navrhovatel vybrat mezi řešením sporu s využitím obecného soudu, nebo s využitím výše uvedeného Rozhodčího soudu. Rozhodčí soud byl z hlediska rychlosti řízení poměrně jasnou volbou. Dalším důvodem preference řízení před Rozhodčím soudem byla též jednoduchost řízení prostřednictvím uživatelsky jednoduché online platformy Rozhodčího soudu. Pokud šlo vše hladce, byl rozhodčí nález k dispozici během dvou měsíců za soudní poplatek obvykle ve výši 34 000 Kč, který byl úspěšně straně nahrazen. Tedy až do rozhodnutí Nejvyššího soudu České Republiky ze dne 17. prosince 2013, sp. zn. 23 Cdo 3895/2011.

V čem celý problém spočíval? Právě ve veřejné nabídce obsažené v čl. 18.1 Pravidel alternativního řešení sporů.

Nejvyšší soud České republiky stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že rozhodčí smlouva uzavřená mezi účastníky řízení formou veřejné rozhodčí nabídky je neplatná. Oba soudy argumentovaly, že pokud držitel doménového jména projevil vůli ve vztahu k neurčitému počtu osob uzavřít s nimi rozhodčí smlouvu pro případ řešení sporů vzniklých z registrace domén, musela by třetí osoba, která by byla registrací doménového jména držitelem tohoto jména dotčena, tomuto držiteli oznámit, že veřejný návrh na uzavření smlouvy přijímá. A držitel doménového jména by musel přijetí návrhu v souladu s ust. § 279 dnes již zrušeného neplatného obchodního zákoníku potvrdit. K takovému postupu nicméně nedocházelo.

Jak uvedl Nejvyšší soud České republiky ve svém odůvodnění, obě strany sporu, resp. budoucího sporu, musí v rozhodčí smlouvě vyjádřit souhlas s konáním rozhodčího řízení. Veřejné prohlášení, které držitel doménového jména činí ve smlouvě uzavírané s registrátorem vůči neurčitému okruhu třetích osob, že bude případné vzniklé spory řešit v rozhodčím řízení, není vyjádřením adresné vůle řešit vzniklé spory v rozhodčím řízení. I když k akceptaci veřejné nabídky došlo například v rámci předžalobní výzvy adresované držiteli doménového jména (akceptace veřejné nabídky formou podání žaloby není dle Nejvyššího soudu dostatečná), stále absentovalo potvrzení ze strany držitele

doménového jména.

To, co roky fungovalo téměř bez problémů, se sesypalo jako domeček z karet. O to překvapivější byla skutečnost, že ještě na sklonku jara tohoto roku se návštěvník internetových stránek o tomto zásadním problému nedočel ani na stránkách Rozhodčího soudu, ani zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC a ani na něj nebyl upozorněn během konzultace postupu s těmito subjekty. Sdružení CZ.NIC na tuto změnu již opatrným způsobem reagovalo, ale na webové stránce Rozhodčího soudu ještě nyní naleznete informaci, že Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR je od roku 2004 sudištěm pro spory o doménová jména .cz, a to bez dalšího.

V současné době sdružení CZ.NIC vypracovává za přispění názorů odborné veřejnosti nové znění Pravidel alternativního řešení sporů. Návrh nového znění pravidel již neobsahuje veřejnou rozhodčí nabídku, ale vydává se cestou řešení sporu prostřednictvím tzv. experta, který může rozhodnout o zrušení registrace domény nebo převodu registrace na navrhovatele. Tato alternativní forma řešení sporu ale zároveň neomezuje strany, aby se svých práv domáhaly standardním způsobem, tedy prostřednictvím běžného soudu nebo rozhodčího soudu (je-li dána jeho pravomoc). Alternativní řešení sporu dle navrhovaného znění pravidel tedy nepředstavuje překážku, pro kterou by se kterákoliv ze stran nemohla obrátit s jakýmkoliv návrhem týkajícím se doménového jména na příslušný soud, a to i po skončení řízení.

Mgr. Jitka Stránská,
advokátka

[Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: paha@dhplegal.com

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)

- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)
- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)
- [Nejvyšší soud a forma smlouvy o smlouvě budoucí: krok zpět v ochraně právní jistoty?](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Spoluvlastnictví a správa společné věci](#)